

ven indeholder imidlertid hjemmel til, at der senere administrativt vil kunne indføres regler om tvungen forsikring eller om andre finansieringsordninger. Denne hjemmel er ikke udnyttet.

7.3. I Tyskland er der med virkning fra den 1. januar 1991 gennemført lovgivning med almindelige regler om objektivt erstatningsansvar for miljøska-der. Ans- varet efter loven gælder for miljøska-der, der er for- årsaget af visse typer særlig forurenende virksom- heder, der er opregnet på en liste i et bilag til loven.

I loven er der ikke fastsat pligt til at tegne ansvars- forsikring eller gennemført fondsordninger. Loven indeholder derimod hjemmel til, at det senere admi- nistrativt vil kunne pålægges visse virksomheder at garantere dækning (gennem forsikring, bankgaranti eller lignende) for erstatningsansvar for skader forårs-aget af virksomhederne. Denne hjemmel er ikke ud- nyttet.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konse- kvenser

Efter Miljøerstatningsudvalgets afgivelse af be- tænking har Justitsministeriet til brug for overvejel- serne om fremsættelse af lovforslag på grundlag af betænkningen gennemført en nærmere undersøgelse af de økonomiske, herunder erhvervsøkonomiske konsekvenser, af en gennemførelse af regler svaren- de til lovudkastet i betænkningen. Undersøgelsen er gennemført i samarbejde med bl.a. Miljøministeriet, Landbrugsministeriet, Industriministeriet og Inden- rigsministeriet.

8.1. Økonomiske konsekvenser for virksomhederne

Lovforslagets regler om objektivt erstatningsan- svar vil medføre, at de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, vil få udvidet deres erstatningsansvar ved miljøska-der. Disse virksomheder vil for fremti- den også være erstatningsansvarlige for hændelige skader. Det objektive ansvar gælder kun for skader opstået efter lovens ikrafttræden.

Det er ikke muligt at opstille en præcis opgørelse over de merudgifter, som udvidelsen af erstatnings- ansvaret påfører de berørte virksomheder. På bag- grund af hidtidige erfaringer om omfanget og karak- teren af miljøska-der, jf. Justitsministeriets spørge- skemaundersøgelse for perioden 1990-92, der er om- talt nedenfor, har Ministeriet for Erhvervspolitisk Samordning skønnet, at merudgifterne til erstatning for hændelige miljøska-der højst vil udgøre en tredje- del af de samlede udgifter til miljøska-der pr. år svaren- de til 25 mio. kr. pr. år. Det skal understreges, at der er tale om et skøn, der baseret på en række usik-

re antagelser. Det vurderes, at der er tale om et mak- simumsskøn.

Skønnet er baseret på en antagelse om, at virk- somhederne selvforsikrer, at de ikke ændrer adfærd, og at det gennemsnitlige årlige skadesbeløb for mil- jøska-der fremover i hovedsagen vil svare til niveaue- t for 1990-92. Beløbet vil dog fremover eventuelt blive større som følge af, at der vil ske en mere omfattende registrering af hændelige miljøska-der, da det med gennemførelsen af objektivt ansvar for miljøska-der vil være lettere at opnå erstatning.

Det er ikke alle miljøska-der, der skyldes virksom- heder omfattet af lovforslaget. På baggrund af besva- relserne fra Justitsministeriets spørgeskemaundersø- gelse, jf. nedenfor, er det imidlertid ikke muligt at foretage en fuldstændig opdeling af, hvor mange af skaderne i undersøgelsen der er forvoldt af virksom- heder omfattet af lovforslaget. Det må dog vurderes, at de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, er årsag til en betydelig del af miljøska-derne, da det drejer sig om virksomheder, der udfører særlig farlig eller forurenende produktion eller på anden måde er forbundet med en stor forureningsrisiko.

Besvarelserne af spørgeskemaerne giver heller ik- ke mulighed for at opdele de hidtidige miljøska-der i ansvarspådragende (culpøse) skader og hændelige uheld.

Kredsen af virksomheder mv. omfattet af lovfor- slaget udgør ca. 24.000. Hertil kommer et ukendt an- tal virksomheder mv. med oiletanke på 6.000 liter eller derover, jf. afsnit 5.4. Af de ca. 24.000 virksom- heder vurderer Ministeriet for Erhvervspolitisk Sam- ordning, at ca. 5.000 virksomheder ligger inden for erhverv, der er særlig udsatte for konkurrence fra udenlandske virksomheder. Det drejer sig primært om virksomheder inden for fremstillingsvirksomhed.

En stor del af de ca. 5.000 virksomheder er omfat- tet af listen over godkendelsespligtige virksomheder i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. De resterende ca. 19.000 virksomheder er enten offentlige virksomheder eller virksomheder, der primært er orienteret mod afsætning på det danske marked.

Med henblik på at belyse omfanget af den er- hvervsøkonomiske belastning, som lovforslaget vil betyde for de virksomheder, der er udsat for interna- tional konkurrence, er de maksimale merudgifter, som lovforslaget skønnes at ville medføre, sat i for- hold til et skøn over lønsummen for de berørte kon- kurrenceudsatte virksomheder. De ovennævnte skønnede merudgifter på ca. 25 mio. kr. udgør ca. 0,1 pct. af lønsummen for disse virksomheder. Opgørel- sen er baseret på en antagelse om, at de 5.000 virk- somheder tegner sig for ca. en fjerdedel af lønsum- men for fremstillingsvirksomheder.